

РЕШЕНИЕ

№ 205

гр. Горна Оряховица, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Анита Ем. Личева
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно наказателно дело № 20234120200083 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ И. А. Т. е останал недоволен и обжалва електронен фиш серия К № 6186958, издаден от ОД на МВР – Велико Търново, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 2, т. 3 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. за нарушаване на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от същия закон. Посочва, че цитираният във фиша номер на използваното АТСС не бил надлежен и не можел да послужи за недвусмислена идентификация на същото. В обжалвания фиш не били посочени обстоятелствата дали е издаден в отсъствието или не на контролен орган, нито дали използваното за установяване на нарушението АТСС е стационарно или мобилно. Поддържа, че нарушението, за което е издаден фишът, е установено с техническо средство, което не отговаря на изискванията, посочени в задължителните указания на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСК на ВАС. Във фиша не било конкретизирано мястото на нарушението. Не било посочено също така за какво нарушение е издаден и кога е влязъл в сила посоченият в обжалвания

фиш по-рано издаден електронен фиш серия К № 4821487, на който се основава квалификацията за повторност на нарушението. В обжалвания фиш не били включени указания за възможността за подаване на възражение в 7-дневен срок от връчването, както и указания за реда и срока за обжалването на фиша. Поддържа, че не е удостоверена изправността на използваното за установяване на нарушението АТСС. Връченият екземпляр от фиша не бил придружен от снимков материал. Във фиша не бил посочен и начинът на изчисление на регистрираната скорост чрез приспадане на максимално допустимата грешка на измерване на използваното техническо средство. Посочва, че от датата на нарушението 16.06.2022 г. до датата на връчване на фиша 13.01.2023 г. са изминали повече от три месеца, поради което следвало да се приеме, че фишът е издаден след изтичане на тримесечния давностен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Предвид изложеното моли съда да отмени обжалвания електронен фиш като незаконосъобразен поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. В условията на алтернативност и в случай, че не са налице предпоставки за отмяна на фиша, моли съда да го измени, като намали размера на наложеното административно наказание глоба.

ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призована, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по съществото на жалбата.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.06.2022 г. в 15:22 часа при км 145+551 на път I-4 с преносима система за контрол на скоростта ARH CAM S1 с фабр. № 120cd2d бил заснет лек автомобил „Ф.“ с рег. № ***, с вписан в регистъра на ППС ползвател „М.“ ЕООД, ЕИК ***, движещ се в посока към гр. Варна със скорост 92 км/ч при въведено в този участък с пътен знак В26 ограничение на скоростта от 60 км/ч.

За така установеното с автоматизираното техническо средство

нарушение бил издаден електронен фиш серия К № 6048043 против М. Р. М. – управител на дружеството ползвател „М.“ ЕООД, ЕИК ***.

На 15.07.2022 г. управителят М. Р. М. подал в ОД на МВР – Велико Търново декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, в която посочил, че към датата и часа на нарушението заснетият автомобил е бил във владение на жалбоподателя И. А. Т. и към която приложил копие от свидетелството за управления на жалбоподателя и копие от приемо-предавателен протокол във връзка със сключен договор за рент-а-кар за заснетия автомобил.

Въз основа на така подадената декларация и приложените към нея доказателства издаденият против М. Р. М. електронен фиш бил анулиран, а на 22.07.2022 г. за установеното с автоматизираното техническо средство нарушение против жалбоподателя И. А. Т. бил издаден обжалваният по настоящото дело електронен фиш серия К № 6186958, в който било прието, че в момента на заснемането автомобилът се е движел със скорост от 89 км/ч и с който на жалбоподателя било наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 2, т. 3 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от същия закон.

Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 13.01.2023 г. (разписката на л. 27).

На 19.01.2022 г. жалбата на И. А. Т. против така издадения електронен фиш била заведена в деловодството на ОД на МВР – Велико Търново.

Фактическата обстановка по делото съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност приетите писмени доказателства, подробно описани в протоколите за проведените открити съдебни заседания.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП от лице, което има право да обжалва електронния фиш, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спазени са процесуалните правила за издаване на обжалвания електронен фиш.

Фишът е издаден по одобрения образец и съдържа законоустановените реквизити.

За използването на преносимата система за контрол на скоростта ARH CAM S1 с фабр. № 120cd2d на датата, часа и мястото на заснемане на процесното нарушение е съставен предвиденият в чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. протокол по образца, предвиден в приложението към тази разпоредба.

Противно на поддържаното в жалбата, в обжалвания електронен фиш е вписан уникалният фабричен номер (120cd2d) на използваната за установяване и заснемане на нарушението преносима система за контрол на скоростта ARH CAM S1, чрез който тя може да бъде еднозначно идентифицирана.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в непосочване във фиша на обстоятелствата дали е издаден в отсъствието или не на контролен орган и дали използваното за установяване на нарушението АТСС е стационарно или мобилно. Законът не регламентира тези обстоятелства като задължителни реквизити на електронния фиш, поради което непосочването им в текста на фиша не е процесуално нарушение.

Използваната за установяване и заснемане на нарушението преносима система за контрол на скоростта ARH CAM S1 с фабр. № 120cd2d отговаря на изискванията на закона, в сила към датата на установяване на нарушението. Доводите на жалбоподателя в обратния смисъл, основани на задължителните указания в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСК на ВАС, са неоснователни, тъй като не държат сметка за измененията в закона, влезли в сила след постановяване на това тълкувателно решение.

Неоснователен е доводът, че във фиша не е посочено надлежно мястото на извършване на нарушението. Съдържащите се в електронния фиш данни, че нарушението е извършено на път I-4, при км 145+551, на територията на община Лясковец, удовлетворяват в пълна степен изискването на закона за посочване на мястото на нарушението.

Видно от цитираните по-долу доказателства, електронен фиш серия К № 4821487, на който се основава квалификацията за повторност на нарушението, наказано с обжалвания по настоящото дело електронен фиш, е

върчен на жалбоподателя. Поради това липсата на данни в обжалвания фиш за какво нарушение е издаден и кога е влязъл в сила този предходен електронен фиш, не ограничава правото на защита на жалбоподателя и не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила за издаване на обжалвания електронен фиш.

Както самият жалбоподател посочва в жалбата, указанията за възможността за подаване на възражение в 7-дневен срок от връчването и указанията за реда и срока за обжалване не са предвидени в закона като задължителни реквизити на електронния фиш, поради което невключването им в текста на фиша поначало не може да бъде разглеждано като процесуално нарушение. В процесния случай жалбоподателят е упражнил по предвидения в закона ред правото си да подаде жалба против фиша, поради което не може да се приеме, че невключването на цитираните по-горе указания в текста на фиша е ограничило правото му на защита и поради това съставлява съществено нарушение на процесуалните правила в административнонаказателното производство.

От приетото като писмено доказателство удостоверение 17.09.5126, издадено от Българския институт по метрология (л. 12), се установява, че е одобрен типът на преносимата система за контрол на скоростта ARH CAM S1, с която е заснет автомобилът и е измерена скоростта му, и същата е вписана под № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. Срокът на валидност на удостоверението за одобряване на типа средство за измерване е от 07.09.2017 до 07.09.2027 г. и включва датата на заснемане на процесното нарушение.

От протокол за проверка № 60-СГ-ИСИС/17.05.2022 г. (л. 11) е видно, че използваната в конкретния случай преносима система за контрол на скоростта ARH CAM S1 с фабричен номер 120cd2d е преминала последваща метрологична проверка, при която е установено съответствие с изискванията за това средство за измерване.

Предвид изложеното не могат да бъдат споделени изложените в жалбата доводи, че не било ясно дали използваното техническо средство за установяване и заснемане на нарушението е отговаряло на изискванията на метрологичното законодателство, в сила към датата на установяване и заснемане на процесното нарушение.

Не представлява нарушение на процесуалните правила соченото в жалбата обстоятелство, че на жалбоподателя не е връчено копие от изготвената снимка на нарушението. Съгласно чл. 189, ал. 5 от ЗДвП на наказаното лице се връчва само копие от издадения електронен фиш, но не и от другите материали по преписката. Законът предвижда, че в случай на обжалване на фиша директорът на съответната ОДМВР изпраща в съда цялата административнонаказателната преписка. Упражнявайки процесуалните си права в съдебното производство, наказаното лице има възможност да се запознае с всички представени пред съда доказателства в подкрепа на констатациите във фиша (вкл. с изготвените фотоснимки, видеозаписи или разпечатки, възпроизвеждащи изображение или данни за нарушението) и да упражни правото си на защита, като оспори представените от ОДМВР доказателства и като посочи и представи други доказателства в подкрепа на своите фактически твърдения и направените оспорвания.

От събраните доказателства се установява, че при издаване на фиша от фактически измерената скорост на автомобила в момента на заснемането от 92 км/ч е приспадната максималната грешка на измерване с използваното техническо средство от ± 3 км/ч, посочена в протокола за последваща метрологична проверка на използваната система и в приложението към удостоверение за одобрен тип средство за измерване (л. 11 и 20). Законът не въвежда изискване във фиша да се посочи начинът, формулата или други данни относно това приспадане на грешката. Ето защо соченото в жалбата обстоятелство, че във фиша не е посочен начинът на изчисление на регистрираната скорост чрез приспадане на максимално допустимата грешка на измерване от фактически измерената скорост, не е нарушение на процесуалните правила за издаване на електронния фиш.

По изложените по-горе мотиви съдът приема, че в производството по издаване на електронния фиш не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да бъде прието за основание за отмяна на фиша.

От щемпела с входящ номер върху декларацията по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП на л. 93, подадена от управителя на дружеството, вписано в регистъра на ППС като ползвател на заснетия автомобил, се установява, че ОД на МВР – Велико Търново е разполагала с данните за самоличността на

жалбоподателя към 15.07.2022 г. От друга страна, видно от данните в справките на л. 9 и 59 и от вписаните допълнителни данни върху листа със снимката на нарушението на л. 8, обжалваният електронен фиш е издаден на 22.07.2022 г., т.е. седем дни след установяване на нарушителя и един месец и шест дни след датата на извършване на нарушението, съвпадаща с датата на неговото установяване и заснемане – 16.06.2022 г. При това положение е изцяло неоснователно оплакването, че към датата на издаване на електронния фиш отговорността на жалбоподателя била погасена поради изтичане на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

При извършената служебна проверка относно спазването на приложимите за случая давностни срокове съдът установи следното:

Към датата на издаване на обжалвания електронен фиш не е бил изтекъл и шестмесечният давностен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, който в процесния случай е започнал да тече на датата на завеждане в ОД на МВР – Велико Търново на декларацията по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП с данните на жалбоподателя.

Към момент на настоящото произнасяне не е изтекъл и срокът на предвидената в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК тригодишна преследвателна давност, която по силата на чл. 11 от ЗАНН намира приложение и за процесното административно нарушение. (В този смисъл – задължителните указания в т. 2 от Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС по тълк.д. № 1/2014 г.) Посочената давност е започнала да тече в момента на довършване на нарушението на 16.06.2023 г. и на основание чл. 81, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН е прекъсната с издаването на обжалвания електронен фиш на 22.07.2022 г. От това прекъсване е започнала да тече нова тригодишна преследвателна давност, прекъсната на 13.01.2023 г., когато фишът е връчен на наказаното лице. Започналата да тече на 13.01.2023 г. нова тригодишна преследвателна давност е спряна на основание чл. 81, ал. 1 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН, считано от 15.01.2023 г., когато жалбоподателят е подал жалбата против фиша, която съдът е приел за допустима и по която е образувал настоящото съдебно производство за обжалване на фиша. При това положение следва да се приеме, че към момента на настоящото произнасяне започналата да тече на 13.01.2023 г. нова тригодишна преследвателна давност не е изтекла.

Към момента на настоящото произнасяне не е изтекла и регламентираната в чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН абсолютна преследвателна давност от четири години и половина, започнала да тече на датата на извършване на нарушението 16.06.2022 г.

Обжалваният електронен фиш е законосъобразен и по същество.

От приложената към преписката снимка № 9743, заснета с преносима система за контрол на скоростта ARH CAM S1 с фабр. № 120cd2d (л. 8 от делото), представляваща по смисъла на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес, от данните от паметта на техническото средство, възпроизведени на същия хартиен носител, и от данните в съставения на основание чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. протокол за използване на АТСС (л. 10) се установява, че на 16.06.2022 г. в 15:22 часа при км 145+551 на път I-4, на територията на община Лясковец, лек автомобил с рег. № *** се е движел със скорост 92 км/ч в посока към гр. Варна.

Видно от приетата като доказателство схема на вертикалната сигнализация и хоризонталната маркировка на път I-4 в участъка от км 144+500 до км 146+500, в сила към 16.06.2022 г. (л. 46 – 48), посоченото във фиша и в протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. място на нарушението при км 145+551 попада в зоната на действие на пътен знак В26, поставен при км 145+382, с който за движещите се в посока към гр. Варна пътни превозни средства е въведено ограничение на скоростта от 60 км/ч. Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1 от ППЗДвП зоната на действие на този знак обхваща участъка от км 145+382 до кръстовището при км 145+646, тъй като в посочения участък няма друго кръстовище и не е поставен знак, който да отменя въведената забрана за превишаване на скоростта, а към знака няма допълнителна табела Т2, която да указва по-кратко разстояние, на което е в сила въведеното ограничение на скоростта.

Предвид изложеното по-горе съдът приема, че фактът на извършване на нарушението е установен по несъмнен начин.

От данните в справката за регистрацията и собствеността на заснетия автомобил (л. 30) се установява, че в регистъра на ППС като ползвател на заснетия автомобил е вписано дружеството „М.“ ЕООД, ЕИК ***. По предвидения в закона ред и в указания там срок управителят на дружеството

ползвател на автомобила е подал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, в която е посочил, че към датата и часа на нарушението заснетият автомобил е бил във владение на жалбоподателя И. А. Т.. Към декларацията са приложени копие от свидетелството за управление на жалбоподателя и допълнителни доказателства в подкрепа на декларираните обстоятелства – приемо-предавателен протокол във връзка със сключен договор за рент-а-кар за заснетия автомобил. При това положение съдът приема, че е доказано по несъмнен начин предвиденото в чл. 189, ал.5, изр. 3 във вр. с чл. 188, ал. 2, предл. 2 от ЗДвП основание за заснетото нарушение да бъде издаден електронен фиш за налагане на глоба против жалбоподателя.

Видно от изисканите препис (л. 50) и справки от отдел „Пътна полиция“ при СДВР (л. 73 и 74), цитираният в обжалвания фиш друг електронен фиш серия К № 4821487 е влязъл в сила на 06.04.2022 г. и с него на жалбоподателя е наложено наказание глоба за друго административно нарушение от същия вид (по чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП). При това положение и съгласно § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП процесното нарушение, извършено на 16.06.2022 г., е квалифицирано правилно като повторно и за него на жалбоподателя законосъобразно е наложено предвиденото в чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 2, т. 3 от ЗДвП по-тежко наказание, а именно глоба в размер на 200 лв.

Правилно е и решението в конкретния случай да не се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е извършено в условията на повторност. Приетото за установено превъзхождение на скоростта от 29 км/ч надвишава значително границата от 10 км/ч, над която деянието съставлява административно нарушение по чл. 182 от ЗДвП. Липсват многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Поради това не може да се приеме, че конкретното нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения по чл. 182 от ЗДвП, което да даде основание за квалифицирането му като маловажен случай на такова нарушение.

Предвид изложеното по-горе съдът приема, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 6186958 , издаден от ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, с който на **И. А. Т.**, ЕГН *****, с адрес гр. С., ул. „***“ № **, с адрес по месторабота гр. С., *** С., *** – „Д.“ ЕООД, ЕИК **, е наложено административно наказание **ГЛОБА** в размер на **200 лв. (двеста лева)** на основание **чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата** за нарушаване на разпоредбата на **чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от същия закон.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____